

Β' Κυριακή Νηστειών στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

/ [Ιερές Μονές](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων κόμισε την Κυριακή 31 Μαρτίου 2024 ([Β' Νηστειών](#)) τεμάχιο ιερού λειψάνου του εορταζομένου Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά στην [Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας](#), όπου βρίσκεται και το ασκητήριο του Αγίου.

Ο Σεβασμιώτατος παρέστη συμπροσευχόμενος (λόγω αφωνίας) στο συλλείτουργο που τελέστηκε και την ομιλία του ανέγνωσε ο Αρχιμανδρίτης Σωσίπατρος Πιτούλιας. Προέστη ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης Ελισσαίος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Πανοσ. Αρχιμανδρίτης Πορφύριος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου, ευχαρίστησε, εκ μέρους της αδελφότητας, τον Σεβασμιώτατο καθώς και τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής

Σίμωνος Πέτρας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Τι ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

Δίπλα στους πρωταγωνιστές του θαύματος της θεραπείας του παραλυτικού, που ακούσαμε στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, στον Χριστό δηλαδή που θεραπεύει και τον παραλυτικό που θεραπεύεται και λαμβάνει και την άφεση των αμαρτιών του, εμφανίζονται και κάποια ακόμη πρόσωπα. Πρόσωπα βουβά, που παρατηρούν και διαλογίζονται, που δεν ομιλούν αλλά βγάζουν συμπεράσματα, που δεν θέλουν να πιστεύσουν και παρανοούν το νόημα των λόγων του Χριστού και τον συκοφαντούν. Είναι οι γραμματείς, που ενώ βλέπουν το θαύμα, αμφισβητούν Αυτόν που το επιτελεί· που ενώ δεν διατυπώνουν τις απορίες τους, κατηγορούν τον Χριστό. Νικώνται από τους εμπαθείς λογισμούς τους και ηττώνται από την κακία και τον φθόνο τους.

Σε αυτούς τους σιωπηλούς πρωταγωνιστές απευθύνεται ο Χριστός και

αποκαλύπτει τις σκέψεις τους και την πονηρία τους. Και τους ρωτά: «Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;» Γιατί κάνετε τέτοιες σκέψεις μέσα στην ψυχή σας; Γιατί όχι μόνο δεν πιστεύετε, αλλά και αποδίδετε άδικες κατηγορίες;

Η ερώτηση του Χριστού τους ελέγχει, ἔστω και αν δεν θέλουν να το παραδεχθούν. Εκείνοι τον κατηγορούσαν ως βλάσφημο, γιατί εἶπε στον παραλυτικό ότι συγχωρεῖ τις αμαρτίες του. Τώρα ὅμως διαπιστώνουν ὅτι ο Χριστός δεν γνωρίζει μόνο τις αμαρτίες του παραλυτικού, τις οποίες και συγχωρεῖ, αλλά γνωρίζει και τους δικούς τους λογισμούς, τους οποίους εκείνοι αρνούνται να αποκαλύψουν, και ἔτσι όχι μόνο στερούνται της αφέσεως αλλά και γίνονται αιτία κατακρίσεως γι' αυτούς.

«Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;»

Το ερώτημα του Κυρίου μας προς τους γραμματεῖς της εποχῆς του δεν ἔχασε την επικαιρότητά του ποτέ. Ισχύει και για τον λατινόφρονα Βαρλαάμ, τον Ακίνδυνο και τους οπαδούς τους, οι οποίοι, αν και διέθεταν την κατά κόσμον σοφία, δεν μπορούσαν να κατανοήσουν, ὅπως και οι γραμματεῖς, το μυστήριο της θείας χάριτος. Δεν μπορούσαν να κατανοήσουν πως εἶναι δυνατόν ο ἄνθρωπος με την κάθαρση και την προσευχή μπορεί να αξιωθεῖ να δεῖ το ἄκτιστο φως, να βιώσει την ἔλλαμψη της θείας χάριτος και να θεωθεῖ. Και αντί να θελήσουν να προσεγγίσουν με ταπείνωση εκείνους που ζούσαν αυτό το μυστήριο για να τους το διδάξουν, κατηγορούσαν και συκοφαντούσαν ὅσους με την ἄσκηση και τη νοερά προσευχή ζούσαν αυτή τη θεία εμπειρία, και ονόμαζαν το φως της θείας χάριτος κτιστό και τους ανθρώπους που αξιωνόταν να το δούν με τα χοικά τους μάτια ειδωλολάτρες και πεπλανημένους.

Και δεν περιορίσθηκαν, ο Βαρλαάμ και οι ομοῖδεάτες του, μόνο στο να κατηγοροῦν ὅσους υπερασπιζόταν το ἄκτιστο φως που ἔβλεπαν και το οποίο εἶναι το ἴδιο με εκείνο, το οποίο εἶδαν οι μαθητές του Κυρίου κατά τη μεταμόρφωσή του στο ὄρος Θαβώρ, αλλά και δίχασαν την Εκκλησία με τις αιρετικές τους διδασκαλίες, με τις οποίες αμφισβητούσαν την ενέργεια της θείας χάριτος στον ἄνθρωπο και τη δυνατότητα της θεώσεως που του προσφέρει.

Τις κακοδοξίες αυτές που σκότιζαν, ὅπως οι λογισμοί των γραμματέων του σημερινού ευαγγελίου, τον νού τους, ὥστε να μην κατανοοῦν την ἀλήθεια της ορθοδόξου πίστεως, απέκρουσε και κατέρριψε ο τιμῶμενος σήμερα ἀπὸ ὅλη την Ορθόδοξη Εκκλησία και ιδιαιτέρως ἀπὸ τη Ἱερά αυτή Μονή και τη Σκήτη της Βεροίας μέγας πατήρ της Εκκλησίας μας και κορυφαῖος θεολόγος, ο ἅγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.

Στοιχώντας στην παράδοση της Εκκλησίας αλλά και στις προσωπικές του

εμπειρίες, τις οποίες απέκτησε ασκούμενος τόσο στο Άγιον Όρος όσο και εδώ στη Σκήτη του Αλιάκμονα, ο άγιος Γρηγόριος αγωνίσθηκε, ώστε να λάμψει η αλήθεια, να λάμψει η θεία χάρη και να καταυγάσει τις ψυχές των ορθοδόξως εις Χριστόν πιστευόντων. Γι' αυτό και τον τιμά η Εκκλησία μας σήμερα, Β' Κυριακή των Νηστειών, και πανηγυρίζει τη νίκη του εναντίον των αιρετικών αντισηχαστών ως συνέχεια του θριάμβου της εναντίον των εικονομάχων, τον οποίο εόρτασε την προηγούμενη Κυριακή.

Αυτή την πίστη και την παράδοση της Εκκλησίας μας ακολουθούμε και εμείς, τιμώντας τους αγίους και θεοφόρους πατέρες που αγωνίσθηκαν προκειμένου να μας την κληροδοτήσουν αναλλοίωτη και σώζουσα.

Τιμώντας τους όμως ας προσπαθήσουμε και εμείς να αγωνιζόμεθα για να καθαίρουμε τον νού και την ψυχή μας από λογισμούς όχι μόνο αμαρτωλούς, όπως των γραμματέων, αλλά και από λογισμούς αμφιβολίας και αμφισβητήσεως της πίστεως και της Εκκλησίας μας, οι οποίοι αποδιώκουν τη χάρη του Θεού από την ψυχή μας και μας απομακρύνουν από κοντά του.

Ας προσπαθούμε να λαμβάνουμε τη χάρη του διά των ιερών μυστηρίων «έν καθαρή καρδία», για να μας ενισχύει στην προσπάθειά μας και να μας αγιάζει, διά πρεσβειών και του προστάτου μας και μεγάλου πατρός της Εκκλησίας μας αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, τον οποίο τιμήσαμε και πανηγυρίσαμε σήμερα, εδώ στον τόπο της ασκήσεώς του.